

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XI, nr. 522 din 28 noiembrie 2010

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Meditație**

pag. 3 **Lumină!**

pag. 4 **Regrete**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

„Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. Robul acela i-a răspuns: «Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.» El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: «Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveslesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.» (Luca 15:25-30)

Înăuntru se aude muzică și veselie. Nu este nicidecum o petrecere lumească ci o sărbătoare în

[Continuare pag. 2](#)

cinstea fiilor risipiți care s-au întors acasă.

Este bucurie pentru că după ce au trăit experiența îndepărtării de Dumnezeu și a umblării prin mocirla păcatului, aceștia au decis să se întorcă și să intre în prezența Tatălui.

Tu nu intri?

Este adevărat că tu n-ai mers atât de departe, tu poate n-ai ajuns să slujești la porci și nu ți-ai mâncat averea cu femeile desfrânate, poate ai reușit chiar să-ți clădești o aumită reputație. Dar cu toate acestea, păcătos tot ești.

Deși n-ai făcut multe din lucrurile pe care le-au făcut mulți dintre cei întorși de la roșcovele păcatului și tu ești tot afară.

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3:23)

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 6:23)

În loc să te uiți la bunătatea lui Dumnezeu care este gata să-i primească înapoi pe cei care au fugit de El mai aproape sau mai departe, tu încă îți găsești pretexte pe care să le invoci ca să nu intri.

De ce să-ți pierzi vremea sporovăind anapoda cu slugile pe la colțuri, când ai putea vorbi direct cu Tata?

De ce să tragi doar cu urechea la bucuria dinătru când ai putea fi tu însuși părtaș la ea?

Să nu-ți amăgești inima văzând că Dumnezeu primește pe alții mai păcătoși decât tine, pentru că în același timp El a primit pe mulți alții mai buni decât ești tu.

Dar El nu ne acceptă la Sine în baza a ceea ce suntem noi ci în baza harului Său nemărginit.

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8-9)

Așa că renunță să îți amăgești conștiința făcând comparație între vinovăția ta și a altora și lasă-te biruit de dragostea desăvârșită a Tatălui care te așteaptă și pe tine de multă vreme cu brațele deschise.

Oricare ar fi starea ta, afară este tot afară, acolo nu este decât teama, păcatul, singurătatea, falimentul și moartea.

Ascultă invitația Tatălui din cer care te întreabă dulce: tu nu intri?

Meditație

Ce minunat este să fii copilul Domnului, ce liniște, pace, siguranță, bucurie ai în inimă, chiar dacă treci prin încercări. “Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe El” ... “chiar dacă ar fi să trec prin valea umbrei morții nu mă tem de nici un rău căci Tu ești cu mine”, iar faptul că sunt săpat în palmele Lui și nimic nu mă poate smulge din mâna Lui Dumnezeu, îmi umple inima și sufletul de o imensă bucurie și mulțumire. Doresc să Îl mulțumesc din toată inima că m-a răscumpărat și m-a făcut copilul Lui.

*O rază de lumină am în inima mea
Ea îmi luminează calea și alungă
noaptea grea,*

O rază de lumină sfințește viața mea,

E Isus Salvatorul ce îmi poartă grija mea.

De când El m-a salvat

Din starea de păcat

Sunt fericit mereu

Că sunt pe veci al Său,

Nu sunt îngrijorat,

Sufletul mi-e salvat

Inima mea Îl slăvește zi de zi.

De când El m-a salvat

Din starea de păcat

M-a binecuvântat, de toate El mi-a dat...

Mi-a dat lumina Lui, și slava cerului...

Mi-a dat în dar viața veșnică...

O rază de lumină am în inima mea,

E harul pocăinței, e Isus Dragostea,

El e Lumina lumii în cer și pe pământ,

El mi-a dat pace sfântă și Harul prin cuvânt.

*Primește-L azi în inima ta și veșnic vei
fi fericit !*

Lumină!

Camelia Sabău

„Nimeni nu aprinde o lumină ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub o baniță, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.” Luca 11:33

Ce bine, ce ușor ne descurcăm când e lumină. Putem vedea clar lucrurile din jur, înțelegem repede ce se întâmplă, pașii ne sunt hotărâți și siguri, mișcărilor exacte, coordonate, lumina ne conferă siguranță și confort. Un bun exercițiu pentru noi ar fi să încercăm să facem lucruri obișnuite în beznă, undeva unde nici măcar o palidă rază de lumină nu pătrunde.

Nu vom rezista mult timp acestui exercițiu. Enevaťi, nerăbdători, vom alerga să luminăm cumva spațiul în care ne desfășurăm activitatea, pentru că „e întuneric” și „nu vedem nimic”. E enervant să trebuiască să faci ceva și să nu vezi, să pipăi... ai sentimentul că pierzi timpul. Ai nevoie de lumină!

Și câte am mai putea spune despre nevoia noastră, a oamenilor, de lumină.

Ca și copiii ai lui Dumnezeu înțelegem și altfel aceste lucruri.

O lume grăbită, agitată băjbăie în întuneric. Mișcărilor-i spasme sunt nesigure, ochii holbați privesc niciunde, nici n-ar putea vedea nimic în bezna din jur. Se aude doar mult, mult zgomot. Oameni deruțați își ascut atenția după un glas călăuzitor și de atâtea ori Glasul nu se aude. Și totuși, undeva, într-o biserică așezată la

intersecție de drumuri, timp de trei zile neîntrerupt a răsunat Cuvântul... a fost citit cu emoție de glasuri tremurânde de creștini, conștienți că e „ca o sabie cu două tășuri”, are putere, pentru că vine de la Dumnezeu.

În săptămânile următoare, copiii lui Dumnezeu au înălțat (și mai înalță încă) rugi arzătoare pentru oamenii nemântuiți, pentru membrii familiilor lor sau pentru păcătoși de oriunde, care au nevoie de salvare. Și duminici la rând se pregătesc special și fac „evangelizare” în biserica lor, citesc Cuvântul, îl deslușesc, Îl laudă pe Dumnezeu, Îl înalță și-L onorează, au părtașie cu semenii invitați, primiți cu multă căldură și dragoste.

Și așa, într-o atmosferă de cer, unde Dumnezeu este onorat, oameni care n-au „văzut” până acum, încep să „vadă”. Se face lumină! Și lumina aduce înțelegere, hotărâre și dedicare. În întunericul din jur apare lumina Cuvântului lui Dumnezeu, lumina aceasta vindecă suflete... le umple de speranță și de pace.

Să ducem lumina! Să fim noi, sfeșnice purtătoare de lumină din Dumnezeu, lumină care schimbă vieți transformă inimi, lumina care deschide porțile vieții veșnice.

Luminați, frații mei... luminați!

GÂNDURI

*Când îți deschizi pleoapele dimineța,
Alege să zâmbești!...
Dumnezeu ți-a mai dat o zi.*

*Când ești pus să alegi între obscuritate
și lumină,
Alege lumina!...
El te-nvață să strălucești.*

*Când stai în cumpănă între bine și
rău,
Întotdeauna fă binele!...
El, ție, ți-a făcut mult bine.*

*Când vezi un nor în depărtare,
Amintește-ți!...
Curând Îl vei vedea venind...*

REGRETE

Mirela Buruian

Cât de binecuvântați ne simțim atunci când toate lucrurile ne merg bine, când cerul e senin, când nu ducem lipsă de nimic, când suntem sănătoși. Ajungem să fim plini de succes, credem că totul ni se datorează nouă și prosperitatea ne face uneori să devenim aroganți cu cei din jurul nostru.

Împărțim zâmbete în stânga și-n dreapta și probabil de atâta fericire uităm să ne îndreptăm privirile spre semenii noștri care trăiesc în nesiguranță, în boală, în suferință.

Sunt frații și surorile noastre pentru care cerul vieții este plin de nori și furtuni tumultuoase...

Venea târziu și uneori îmbrăcată modest și neglijent, ne dădea impresia unei ființe dezordonate și o judecam fără să știm că Ana venea la închinare pe furiș.

Da, avea dezordine, dar în mintea ei. Furtuna se dezlănțuise în gândurile ei și nori de îngrijorări îi copleșeau viața. Sufletul îi era zbuciumat, nu avea liniște, o stăpâna o teamă ce i se cuibărise în suflet și n-o mai putea scoate de acolo.

Adeseori căuta pe cineva dispus să o asculte și să o încurajeze și uneori poate ne deranja insistența ei de a se destăinui, de a-și face prieteni. Ne cerea să o susținem în rugăciune. Nu dorea nimic decât

un pic din timpul nostru. Oare de câte ori am evitat-o?

Aș vrea să scriu despre un lucru pe care nu-l știți – Ana a avut un „rod” în Biserica Biruința. Paradoxal, nu? Dumnezeu folosește diferite mijloace pentru a-i aduce pe oameni la pocăință. De data asta s-a folosit de Ana, un vas slab, ca să le facă de rușine pe cele tari.

Ana nu ne va mai „deranja” pentru că luni, 22 noiembrie 2010, a plecat pe drumul fără întoarcere ... pentru noi, însă, rămâne întrebarea: „Am făcut tot ce a trebuit?” Câte situații nedorite am putea evita dacă n-am fi atât de preocupați de noi și am fi mai atenți cu semenii noștri?

Dumnezeu ne-a dat înțelepciune și putere să influențăm viețile celor din jurul nostru. Disponibilitatea, dragostea și încurajarea noastră poate schimba viața cuiva, îl poate ridica, îl poate salva ... sau oare suntem „prea binecuvântați” pentru a fi buni?

IMPORTANT

Duminica viitoare vom sărbători cu ajutorul Domnului, **10 ani de „Biruința”**.
4 decembrie 2000 - 5 decembrie 2010

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

ANUNȚURI

Luni	- ora 18	Ședință de comitet Interviul candidaților la botez
Miercuri	- ora 18	Repetiție de cor
Joi	- ora 18	Service de închinare
Vineri	- ora 17	Clubul Awana
Sâmbătă	- ora 17	Întâlnirea de tineret.
Duminică	- ora 9.30	Pregătire pentru botez Grupurile de rugăciune
Duminică	- ora 10 și 17	Service de închinare